

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 44

Fylke: Vest Agder

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Kvinsdal

Emne: Veving.

Bygdelag:

Oppskr. av: Lars Peder Røli

Gard:

(adresse): Kvinsdal

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter ~~eiga~~ røynsle.B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1) Til bukse høye og vest bruktes 3 eller 4 havela vadmål. De spunnt heime både renning og islett. Vinterfrakk var ikke kjent ved hundusstiftet. En 100 åring fortalte nylig at i hans ungdom brukte de ikke underbukser. Ble det for kaldt om vinteren, tok de på to par gyllebukser. Det hendte ikke så sjelden at folk frøs ihjel om vinteren.

2 Kvinnelær.

Til kjolebøy og snorliv, understøtt brukte de to skaff vadmål. Det var 2 menn i bygda som hadde bygt store fabrikkmessige stampen i kvernebekken og disse hadde fullt opp å gjøre hele året når det var kvernevask.

3 Til underbøy for menn bruktes 2 eller 3 havela stoff av bomullsrenning og ull islett. Det sies var gjerne heime-spunne. Til arbeidsklær brukte man også kvervove stoff til bukser og

"bussron". Det var både varmt og slukt.
 Til undertøy for kvinner brukte man
 ublekt lereftav bomullsrenning og
 bomulls-islatt. Når det ble lagt
 på snøen til bleking ble det hvitt
 som snø.

4 Til sengomheng brukte man i
 farge både renning og islatt, så det
 ble fine striper. Man satte håden
 så det ble et bestemt forhold.
 Da fabrikktoget kom, ble heimevevingen
 ut av mode for 50-60 år siden. Jeg
 husker ikke heimevorne sengomheng.
 Etter den tid var det bare gamle
 folk som brukte heimevorne undertøy.

6 Til laken og puter brukte man
 bomullsrenning og bomulls-islatt,
 5 kvartel bred vev. Husfliden stod nok
 høit, men det gjaldt bare slibstoff.
 Finere vevning som åkler og kapper
 med mønster og border, hadde man
 lite eller intet kjensskap til. Folk satte
 ikke stor pris på finere vevnad og kunst.
 De gamle flinke veverene er for lenge
 siden borte.